

καθιερώσας φιλολογικὰς διαλέξεις ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὁδείου Δότινερ. Κατὰ τὴν πρώτην ἐσπερίδα, καθ' ἣν ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀτυχῶς παρευρέθησαν, ἀνέγνωσαν οἱ κ. κ. Βῆκος σκιαγραφίαν τῆς κ. Λίνας Δότινερ, δ κ. Νιρβάνας ἐν ποιητικώτατον φιλοσοφικὸν παραμῦθον, δ κ. Ξερόπουλος διὰ τὰ ῥαῖα, κατ' ἀντίθεσιν τῶν σοφῶν, βιβλία, δ κ. Μαλακάσης στίχους αἰσθηματικούς καὶ δ κ. Ἀννίνος ἐπανελάβε τὴν οὐμοριστικὴν περὶ τοῦ συλλόγου τῶν Εἰσαγγελέων διάλεξίν του.

Πρῶτα τῶν Ἑθν. Πανεπιστημίου ἐξελέγη δ κ. Ν. Πολίτης.

Ὁ κ. Φ. Ἀριστέως ἐπεράτωσε νέον πίνακα, τὸ «Παρελθόν». Συνεδύασεν ἐν αὐτῷ τὸ τοπίον καὶ τὴν ἔμπνευσιν. Ἀκμαία βλάστησις περιβάλλει ἡρεσιωμένον μνημεῖον.

Νεώτατος Βέλγος γλύπτῃς, δ Νοκέ, ἐφονεύθη εἰς ἀνάβασίν του τινα ἐπὶ ἀεροστάτου.

Τῇ 7 Μαΐου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου ἐωρτάσθη ἡ τεσσαρακονταετία τῆς καθηγησίας τοῦ

Α. Χρηστομᾶνος

ἐπιφανοῦς καθηγητοῦ τῆς Χημείας κ. Ἀν. Χρηστομᾶνου. Ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτῆς δημηγύρεως προσεφωνήθη ὁ γηραιὸς καθηγητὴς, ἐστέφθη δὲ διὰ δάφνης ἡ προτομή του καὶ τῷ προσεφέρθη ἡγαλμάτιον παριστῶν τὴν Ἐπιστήμην στέφουσαν τὸν Χρηστομᾶνον. Ἐκ τῶν συλλεγμένων ἐράνων δὲ προκηρυχθῶσι διαγωνίσματα χημείας. Ὁ κ. Χρηστομᾶνος ἐδημοσίευσε μὲν τοῦδε 73 πραγματείας, εἶνε ὁ ἰδρυτὴς τοῦ μεγάρου τῆς Χημείας, πλειστάκις δὲ ἀντεπροσώπωσε τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια.

Ἐν Λιέγη ἤνοιξεν ἔκθεσις, διαρκέσασα δώδεκα ἡμέρας, τῶν ἔργων τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος Ρώσσου ζωγράφου Ιβαν Ροκίτοπου. Τὰ ἐκτεθειμένα ἔργα ἀνέρχονται εἰς 81, εἶνε δὲ τοιαῦτα Ρωσσίας, Βελγίου, Ἰταλίας ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον, προσωπογραφίαι καὶ σπουδαί. Ὁ Ροκίτοπου ἔργον ἦδη τὸ 55 ἔτος, νεώτατος ἐπεδόθη εἰς τὴν τέχνην. Τῷ 1878 ἐγκατέλειπε τὴν Ρωσσίαν διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους. Τῷ 1893 περιῆλθε τὴν Ἰταλίαν καὶ μετὰ ἐν ἔτος ἐγκατεστάθη εἰς Λιέγη, ἥτις ἐξαιρετικῶς τοῦ ἤ-

ρεσε. Τῷ 1902 ἐπισκέφθη τὴν Ρωσσίαν, παραμείνας ἐπὶ μακρὸν πλῆσιν τοῦ Λέοντος Τολστόη, τὸν παρελθόντα δὲ μῆνα Νοέμβριον ἐπανῆλθεν εἰς Λιέγη.

Ἡ ἐργασία τοῦ Ροκίτοπου ἐνωρίς ἐξευμνήθη, πάντοτε δὲ ἡγοράζοντο, δακίς ἐξετίθεντο, ἔργα του. Τῷ 1880 μόλις ἐξέθηκεν εἰς τὸ Salon τῶν Παρισίων, 17 ἑρασιτέχναι καὶ ἔμπειροι καλλιτεχνημάτων παρουσιάσθησαν ἵνα ἐξασφαλίσωσιν ἐργασίας του. Ἐξετέλεσε πλείστας παραγγελίας, ἐν αἷς καὶ τινὰς ἐντολῇ τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου Γ', ὅστις ἦτο ἀγοραστὴς τῶν ἔργων του. Αἱ πινακοθήκαι τῆς Πετρούπολεως, τῆς Μόσχας, τῆς Ὁδησοῦ κέκτινται πίνακας του.

Εἰς τὴν Καλοσύνην ἀνεκαλύφθη ἡ περίφημος εἰκὼν τοῦ Holbein, «ἡ Σωσάνη ἐν τῷ λουτρῷ». Οἱ τεχνόκροιται ὑποστηρίζουν διὰ τὴν εἰκὼν αὕτη ἔχει καταστραφῇ, καὶ διὰ πρόκειται περὶ ἀντιγράφου.

Τὸ μνημεῖον τοῦ Παύλου Μελά ἐκτελεῖται ὁλοὲν ὑπὸ τοῦ κ. Σώχου. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ζαππείου ἐνέκρινεν, ὅπως τοῦτο σιτηθῇ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ζαππείου. Τὸ μνημεῖον θ' ἀποκαλυφθῇ πιθανῶς τὴν 13 Ὀκτωβρίου, ἐπέτειον τοῦ θανάτου του.

Ἀπεφασίσθη ἡ ἰδρυσις Μακεδονικοῦ ἡρώου μὲ τὰς προτομὰς τῶν πεσόντων ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήλων ὁπλαρχηγῶν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία προσεχῶς ἀρχεται τῆς ἐπιδιορθώσεως τῶν δύο πτερύγων τοῦ μουσείου Σπάρτης καὶ τῆς στερεώσεως τοῦ ἐν Μιστρά Βυζαντινοῦ μουσείου.

Εἰς Βίγλαν τῆς Ἀμοργοῦ εὐρέθη πλάξ ἐφ' ἧς εἶνε χαραγμένον ψήφισμα ἐξ 136 στίχων.

Ὁ εἰς Ἀκροτι τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς Αὐστριακὸς κ. Φόλγκραφ θὰ ἐνεργήσῃ τοιαύτας τὸν προσεχῆ μῆνα εἰς Ἀσπίδα τοῦ Ἀργους.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ὑπέδαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας αἰτήσιν, ζητοῦσα ὅπως πᾶσαι αἱ ἀρχαιότητες, αἱ συνδεόμεναι ὀπωσδήποτε μὲ τὴν Ἱστορίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ εὐρισκόμεναι ἤδη εἰς Μουσεῖα μεταξὺ ἀρχαιοτήτων τῶν ἐιδωλολατρικῶν χρόνων, παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτὴν ἵνα τοποθετηθῶσιν εἰς τὸ ἰδικόν της Μουσεῖον καὶ ὅπως τὰ διάφορα ἀρχαῖα χριστιανικὰ ἀντικείμενα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰς Μονὰς τοῦ Κράτους καὶ μὴ ἔχοντα ἄλλην ἀξίαν ἢ τὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς παραχωρηθῶσι καὶ ταῦτα ὑπὸ τῶν Μονῶν διὰ τὸ Μουσεῖον της.

Οἱ ἐκτελοῦντες εἰς τὸν Ὁξύρυγχον τῆς Αἰγύπτου ἀνασκαφὰς Ἀγγλοὶ Ἀρχαιολογοὶ Γρένφελ καὶ Χῶντ ἀνέβηρον ὁλόκληρον θησαυρὸν Ἑλληνικῶν Παπύρων, οἵτινες εἶχον ριφθῇ εἰς Ὁξύρυγχον τὸν Γ' π.Χ. αἰῶνα.

Τὰ χειρόγραφα ταῦτα περιλαμβάνουν ἀνέκδοτα ἔργα τοῦ Πινδάρου καὶ τοῦ Εὐρυπίδου, ἥτοι παιᾶνας, ᾠδὰς, ἱκεσίας καὶ εὐχαριστίας πρὸς τοὺς Θεοὺς καὶ τὴν «Γψιπύλην», τραγῳδίαν τοῦ Εὐρυπίδου ἀπολεσθεῖσαν.

Ἐπίσης ἀνεκαλύφθησαν χειρόγραφα τῶν ἔργων τοῦ «Φαίδρου», τοῦ Συμποσίου τοῦ Πλάτωνος, τοῦ λόγου τοῦ Δημοσθένους κατὰ Βοιωτοῦ, τοῦ Πανηγυρικοῦ τοῦ Ἰσοκράτους, τοῦ Λόγου τοῦ Λυσίου κατὰ Ἰπποθέρπου(;) καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου κατὰ Θεομνήστου.

Σπουδαῖον χειρόγραφον περιλαμβάνει νέαν καὶ